Wprowadzenie do analizy obrazu¹

copyright: M. Dwornik

dwornik@agh.edu.pl

Analiza obrazu polega na wydobyciu cech opisujących obraz. W jej skład wchodzą następujące procesy: segmentacja, lokalizacja obiektów oraz wyznaczenie ich cech.

1 Schemat analizy

Proces analizy obrazu jest ostatnim etapem całego procesu wydobywania informacji. Schemat na ogół wyglada następująco:

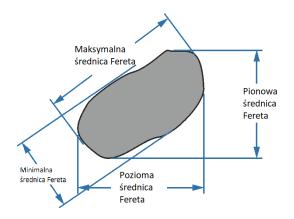
- 1. Akwizycja obrazu
- 2. Wstępne przetwarzanie (w większości przypadków jest to ogół operacji na obrazach kolorowych i monochromatycznych). Ma na celu poprawę jakości obrazu, uwypuklenie cech obiektów będących celem późniejszej analizy.
- 3. Segmentacja, binaryzacja i przetwarzanie obrazu binarnego (filtracja, rozłączenie elementów stykających się, usunięcie obiektów przeciętych brzegiem)
- 4. Analiza obrazu segmentacja oraz następnie wyznaczenie parametrów obiektów (np. rozkładów powierzchni ziaren, średnic Fereta)
- 5. Wizualizacja wyników.

2 Parametry obiektów

Do najważniejszych parametrów obiektów zaliczamy:

- Liczebność obiektów (z uwzględnieniem efektu przecięcia brzegu). Jest to realizowane poprzez proces etykietowania.
- Liczba Eulera: liczba obiektów pomniejszona o ilość dziur w tych obiektach.
- Pola powierzchni, sumaryczne i rozkłady.
- Długości krawędzi (np. poprzez zliczanie punktów brzegowych, przybliżanie figury wielokątem, średniej z wewnętrznej i zewnętrznej krawędzi, formuły Croftona, ...)
- Długości rzutów: Rzutem figury $D(\alpha)$ w kierunku wektora rzutowania α nazywamy największą odległość pomiędzy wszystkimi prostymi, równoległymi do wektora α , mającymi część wspólną z figurą D.
- Średnica zastępcza: średnica koła o polu powierzchni równym polu figury.
- Średnice Fereta: Długość najdłuższego oraz najkrótszego rzutu figury. Czasami wprowadza się też poziomą i pionową średnicę Fereta rozumianą jako długość rzutu poziomego i pionowego (Rys. 1).
- Wymiary fraktalne (np. kostkowy, korelacyjny, ...) pozwalają na ocenę "poszarpania" obiektu.

 $^{^1\}mathrm{W}$ większości na podstawie Tadeusiewicz, R., Korohoda, P. 1997 Komputerowa analiza i przetwarzanie obrazów

Rysunek 1: Średnice Fereta

• Momenty bezwładności n-tego rzędu dla pola powierzchni A(X) figury X :

$$M_{1X} = \frac{1}{A(X)} \sum_{X} x_i \tag{1}$$

$$M_{1Y} = \frac{1}{A(X)} \sum_{X} y_i \tag{2}$$

$$M_{2X} = \frac{1}{A(X)} \sum_{X} (x_i - M_{1X})^2 \tag{3}$$

$$M_{2Y} = \frac{1}{A(X)} \sum_{Y} (y_i - M_{1Y})^2 \tag{4}$$

$$M_{2XY} = \frac{1}{A(X)} \sum_{X} (x_i - M_{1X})^2 \cdot (y_i - M_{1Y})^2$$
 (5)

- Współczynniki kształtu:
 - Bezwymiarowy współczynnik kształtu (L obwód, S powierzchnia obiektu):

$$R_S = \frac{4\pi \cdot S}{L^2} \tag{6}$$

— Współczynnik Fereta $R_F \ (F_{max}, F_{min}$ - maksymalna i minimalna średnica Fereta)

$$R_F = \frac{F_{min}}{F_{max}} \tag{7}$$

Współczynnik cyrkularności:

$$R_{C1} = 2\sqrt{\frac{S}{\pi}}, \quad R_{C2} = \frac{L}{\pi}$$
 (8)

Współczynnik Blaira-Blissa

$$R_B = \frac{S}{\sqrt{2\pi \sum_i r_i^2}} \tag{9}$$

gdzie:

S - pole powierzchni

 \boldsymbol{r}_i - odległość i-tego piksela od środka ciężkości